

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet

(COM(2020) 408 final — 2020/0104 (COD))

og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument for teknisk støtte

(COM(2020) 409 final — 2020/0103 (COD))

(2020/C 364/18)

Hovedordfører: **Dimitris DIMITRIADIS**

Anmodning om udtalelse	Rådet for den Europæiske Union, 10.6.2020 Europa-Parlamentet, 17.6.2020
Retsgrundlag	Artikel 175, stk. 3, og artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union og Økonomisk og Social Samhørighed
Vedtaget på plenarforsamlingen	16.7.2020
Plenarforsamling nr.	553
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	208/4/4

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU glæder sig over den foreslåede genopretnings- og resiliensfacilitet (»faciliteten«) ⁽¹⁾.

1.2. Ud over sin økonomiske dimension fremmer Kommissionens forslag i bund og grund også et dybere fællesskab i den europæiske familie, da det styrker solidariteten og samarbejdet mellem medlemsstaterne.

1.3. Kommissionens forslag beviser bl.a., at Den Europæiske Union, under forudsætning af at der er tale om den fornødne politiske vilje, kan håndtere store kriser på effektiv vis, tilvejebringe seriøse og troværdige løsninger og indgå de nødvendige og realistiske kompromiser, der i sidste ende yder et væsentligt bidrag til at fremme det europæiske ideal.

1.4. EØSU mener, at faciliteten bør støtte omstillingen til klimaneutralitet og digital økonomi ved hjælp af midler fra Next Generation af EU ⁽²⁾, der kan bidrage til at afbøde de socioøkonomiske virkninger af omstillingen i de mest berørte regioner.

1.5. I lyset af covid-19-krisen er behovet for et bæredygtigt, grønt og digitalt opsving blevet endnu mere presserende, og det samme gælder behovet for at yde støtte til de mest sårbare regioner.

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet, COM(2020) 408 final, 28.5.2020.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU-budgettet som drivkraft bag genopretningsplanen for Europa, COM(2020) 442 final.

1.6. EØSU har allerede gjort det klart, at udvalget »går ind for en stærk forbindelse mellem reformstøtteprogrammet⁽³⁾ og det europæiske semester«⁽⁴⁾. De planer, som medlemsstaterne har forelagt, bør derfor tage fat på de vigtigste udfordringer, der er fastlagt i det europæiske semester, og de bør harmoniseres med principperne i den europæiske grønne pagt og den digitale dagsorden.

1.7. Der er behov for en hurtig og effektiv koordinering af indsatsen mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd for at undgå forsinkelser, der kan bringe gennemførelsen af facilitetens mål i fare.

1.8. Medlemsstaterne skal reagere omgående og fuldt ud på grund af den korte tid, inden for hvilken de forskellige projektplaner skal udarbejdes og gennemføres.

1.9. EØSU finder det vigtigt, at medlemsstaterne arbejder tæt sammen med Kommissionen for at godkende, overvåge og sikre en vellykket gennemførelse af de projektplaner, der forelægges i henhold til faciliteten.

1.10. Planerne bør give direkte finansiel støtte til små og mellemstore virksomheder.

1.11. EØSU finder det vigtigt, at enhver foranstaltning, der annonceres, navnlig foranstaltninger, som yder økonomisk støtte, bør ledsages af klar, erhvervsvenlig information om, hvilken form for støtte der ydes, hvordan SMV'er reelt kan få adgang til EU's forskellige finansielle instrumenter, hvem de kan kontakte på EU-niveau, hvis de har spørgsmål, hvilke nationale organer der er involveret i at kanalisere midlerne, hvilke nationale aktører SMV'erne kan søge hjælp hos, hvilken rolle og hvilke forpligtelser de nationale banker har.

1.12. Hurtigere indsendelse, godkendelse, overvågning og gennemførelse af projekter kunne opnås ved aktivt at inddrage private konsulentvirksomheder med global erfaring på de relevante områder.

1.13. EØSU understreger endnu en gang behovet for at dele bedste praksis inden for EU og sætte fart på de bureaukratiske procedurer for tildeling og udbetaling af disponible midler, idet Kommissionen yder den nødvendige tekniske støtte⁽⁵⁾.

1.14. Arbejdsmarkedsparternes og civilsamfundets organisationers rolle og synspunkter bør integreres i medlemsstaternes planer. EØSU har navnlig allerede opfordret til en mere aktiv rolle for det organiserede civilsamfund »... for at opnå enighed mellem Kommissionen og medlemsstaterne om indholdet af reformprogrammer«⁽⁶⁾.

1.15. Instrumentet for teknisk støtte kan fungere som et effektivt supplement til de foranstaltningsskaber, som Kommissionen foreslår til at afhjælpe de økonomiske konsekvenser af covid-19-pandemien.

2. Indledning og generelle bemærkninger

2.1. Formålet med den foreslåede facilitet er at fremme Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed ved at forbedre medlemsstaternes resiliens og tilpasningsevne, afbøde krisens sociale og økonomiske konsekvenser og støtte den grønne og den digitale omstilling, der skal medvirke til at opnå et klimaneutralt Europa senest i 2050, og på den måde medvirke til at genoprette vækstpotentialet for medlemsstaternes økonomier efter covid-19-krisen, hvilket vil fremme jobskabelse og bæredygtig vækst.

2.2. Faciliteten vil blive bygget op omkring ydelse af ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte og lån, der skal hjælpe lande — især lande med en lav indkomst pr. indbygger og høj arbejdsløshed — med at håndtere de alvorlige økonomiske virkninger af pandemien.

2.3. Lånene skal fungere som supplement til den ikketilbagebetalingspligtige støtte og vil have de lange løbetider og gunstige renter, som Unionen opererer med.

⁽³⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion, COM(2018) 387 final.

⁽⁴⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 237 af 6.7.2018, s. 53.

⁽⁶⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 121.

2.4. Covid-19-pandemien er den mest afgørende globale sundhedskrise i vores tid, som indtil den 12. juni 2020 havde kostet mere end 420 000 mennesker livet ⁽⁷⁾. Covid-19 er meget mere end en sundhedskrise: Den har haft en enorm samfundsøkonomisk effekt over hele verden, og det er stadig svært at vurdere, hvor stof effekten vil blive. Ifølge den seneste rapport om den globale økonomi i Verdensbankens udsigter for den globale økonomi (juni 2020) vil chokket fra coronaviruset forårsage den dybeste globale recession siden Anden Verdenskrig.

2.5. Den globale økonomi forventes at skrumpe med 5,2 % i 2020, hvilket er ca. tre gange så meget som under den globale finanskrisen i 2008-2009. Blandt de avancerede økonomier forventes væksten i BNP i faste priser i 2020 at være — 6,1 % i USA og — 9,1 % i euroområdet. Som det udtrykkeligt fremgår af Verdensbankens rapport fra juni 2020 ⁽⁸⁾: »Med mere end 90 % af de europæiske udviklingsmarkeder (vækstmarkeder og udviklingslande), der forventes at opleve nedgang i indkomsten pr. indbygger i år, vil mange millioner sandsynligvis igen havne i fattigdom«.

De økonomiske konsekvenser af chokket fra covid-19 er ⁽⁹⁾:

- 1) en stigning i usikkerheden, som øger de forebyggende besparelser
- 2) et fald i forbruget
- 3) en faldende interesse i produktive investeringer
- 4) en stigning i arbejdsløsheden, hvoraf en del kan forventes at blive permanent
- 5) et fald i mængderne i den globale handel og betydelige forstyrrelser i de globale forsyningskæder
- 6) et fald i råvarepriserne (især olieprisen), hvilket gør det særlig vanskeligt for de traditionelle råvareeksportører at finansiere underskuddet på de løbende poster
- 7) en kraftig stigning i de krævede risikopræmier for besiddelse af risikobetonede aktiver.

2.6. Som det nu er almindeligt kendt, kan de tiltag, der kan bidrage til at løse sundhedskrisen, forværre den økonomiske krise og omvendt. En udfladning af pandemiens kurve vil uundgåeligt føre til en makroøkonomisk recessionskurve og vil være farlig for alle forsyningskæder, herunder dem, der er afgørende for menneskers overlevelse (fødevarer og medicin). Hvis virkningerne af pandemien fortsætter med at vokse, kan de få følgeskab af finansielle kriser, som kan føre til et sammenbrud i udlån, en længerevarende global recession og et langsommere opsving. Som det fremgår af Verdensbankens rapport fra juni 2020 om udsigterne for den globale økonomi, har »gældens størrelse gjort det globale finansielle system mere sårbart over for stress på de finansielle markeder«.

2.7. Der er derfor behov for en hurtig og omfattende finansiel indgriben for at dæmme op for de økonomiske konsekvenser af den seneste krise og gøre medlemsstaternes økonomier mere modstandsdygtige og bedre forberedt på fremtiden.

2.8. De økonomiske prioriteter bør være følgende:

- 1) Det er vigtigt at sikre, at arbejdsstyrken forbliver beskæftiget, selv om den er i karantæne eller tvunget til at blive hjemme.
- 2) Regeringerne bør kanalisere finansiel støtte til offentlige og private institutioner, der støtter sårbare borgergrupper.
- 3) SMV'er bør sikres garantier mod konkurs (skatteydernes behov for at støtte store ikkefinansielle selskaber er langt mindre indlysende).

⁽⁷⁾ <https://ourworldindata.org/grapher/total-deaths-covid-19>.

⁽⁸⁾ Verdensbanken, Global Economic Prospects, juni 2020.

⁽⁹⁾ Koundouri, P., Athens University of Economics and Business Working Paper, 2020.

- 4) Der vil være behov for politikker til støtte for det finansielle system i takt med stigningen i nødlidende lån.
- 5) Der bør vedtages finanspolitiske pakker, der udligner den kriserelaterede nedgang i BNP.

2.9. Kommissionen foreslår nu at indføre et styrket EU-budget for at afhjælpe de umiddelbare økonomiske og sociale skader, som covid-19-pandemien har medført, starte opsvinget og forberede en bedre fremtid for den næste generation. For at sikre, at opsvinget er vedvarende, jævnt, inkluderende og retfærdig for alle medlemsstater, foreslår Kommissionen, at der oprettes et nyt genopretningsinstrument, Next Generation EU, der er integreret i et stærkt, moderne og moderniseret, langsigtet EU-budget. Flagskibet i Next Generation EU er genopretnings- og resiliensfaciliteten ⁽¹⁰⁾.

3. Generelle principper for genopretnings- og resiliensfaciliteten og instrumentet for teknisk støtte

3.1. EØSU bifalder og støtter i høj grad den foreslåede genopretnings- og resiliensfacilitet (faciliteten) og instrumentet for teknisk støtte (instrumentet), som har til formål at yde omfattende finansiel støtte til offentlige investeringer og reformer, navnlig i forbindelse med den grønne og den digitale omstilling, der forventes ikke blot at gøre medlemsstaternes økonomier mere robuste og bedre forberedt på fremtiden, men også at hjælpe dem med at overvinde følgerne af pandemien hurtigere og mere effektivt.

3.2. EØSU er dybt bekymret over de økonomiske konsekvenser af pandemien i medlemsstaterne, især hvad angår den stigende arbejdsløshed, der i nogle sydlige EU-lande er nået helt op på 33 % blandt de unge, samt væksten i fattigdomstillene.

3.3. EØSU er enig i, at pandemien synes at være »det værste økonomiske chok siden 1930'ernes store depression med ødelæggende konsekvenser for millioner af vores borgere og virksomheder og naturligvis med potentialet til at uddybe den økonomiske og sociale divergens — risikoen for en stor fragmentering« ⁽¹¹⁾.

3.4. EØSU har allerede understreget, at den seneste økonomiske udvikling »ikke har været ensartet på hele EU's område og i euroområdet, og at fremskridtene med hensyn til konvergens fortsat er utilfredsstillende. Spørgsmålet om bæredygtighed udgør ligeledes en stadig mere kompleks udfordring for EU« ⁽¹²⁾.

3.5. EØSU mener, at »den europæiske integrationsproces står ved en skillevej. En af de ting, vi har lært af den seneste langvarige økonomiske krise og de dybe sociale ar, den har efterladt i flere medlemsstater, er, at manglende økonomisk og social konvergens blandt medlemsstater og regioner er en trussel mod det europæiske projekts politiske bæredygtighed og alle de fordele, det har givet EU's borgere« ⁽¹³⁾.

3.6. EØSU mener, at »en styrkelse af den europæiske økonomis konkurrenceevne, dvs. dens evne til at hæve produktiviteten og levestandarden på en bæredygtig måde og samtidig blive klimaneutral, ikke mindst ved hjælp af forskning, udvikling og flere og bedre kvalifikationer blandt arbejdsstyrken« bør ledsage disse initiativer ⁽¹⁴⁾.

3.7. EØSU mener, at »[d]e politiske grundprincipper for denne ramme bør være opbygning af modstandsdygtighed inden for økonomi og arbejdsmarked i kombination med økonomisk, social, miljømæssig og institutionel bæredygtighed, hvilket vil fremme opadrettet konvergens og retfærdighed i omstillingen til en klimaneutral økonomi, hvor der er balance mellem emissioner og optag af drivhusgasser, og samtidig tage fat på de udfordringer, som digitalisering og demografiske ændringer skaber« ⁽¹⁵⁾. EØSU støtter således opfordringen til EU om at forpligte sig til CO₂-neutralitet inden 2050 og tilpasse sit mål for reduktion af drivhusgasser i 2030 i overensstemmelse hermed. FN's miljøprogram (UNEP) Emissions Gap Report (rapport om emissionskløften) fra 2019 viser, at de globale emissioner skal reduceres med 7,6 % om året fra nu, hvis det skal lykkes at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C. Det stemmer med et globalt reduktionsmål på mindst 68 % inden 2030.

⁽¹⁰⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet, COM(2020) 408 final af 28.5.2020.

⁽¹¹⁾ Kommissær Gentilonis bemærkninger under pressekonferencen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, Kommissionens pressemeddelelse af 28. maj 2020.

⁽¹²⁾ EUT C 47 af 11.2.2020, s. 106.

⁽¹³⁾ EUT C 353 af 18.10.2019, s. 23.

⁽¹⁴⁾ Ibid.

⁽¹⁵⁾ Ibid.

3.8. EØSU er derfor enig i, at hovedformålet med faciliteten bør være:

- 1) fremme af Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed
- 2) afbødning af de sociale og økonomiske virkninger af krisen
- 3) støtte til den grønne og den digitale omstilling, hvis sigte er at skabe et klimaneutralt Europa inden 2050, og derved bidrage til at genskabe vækstpotentialet i medlemsstaternes økonomier efter covid-19-krisen, fremme jobskabelse og fremme bæredygtig vækst.

3.9. EØSU vil gerne understrege, at disse investeringer og reformer bør have fokus på de udfordringer og investeringsbehov, der er forbundet med den grønne og den digitale omstilling, og derved sikre en bæredygtig genopretning.

3.10. Det er nu almindeligt anerkendt, at de grønne stimuleringspolitikker har fordele i relation til de traditionelle finanspolitiske stimuli, og at klimapositive politikker også har bedre økonomiske karakteristika. Grønne byggeprojekter som f.eks. efterisolering eller infrastruktur for vedvarende energi kan give højere multiplikatoreffekter på grund af reducerede energiomkostninger på lang sigt og indirekte virkninger, der spreder sig til økonomien generelt.

3.11. EØSU er enig i, at det nu er på tide, at de finansielle institutioner og regeringerne, ud over at afsætte midler til bekæmpelse af epidemien og til relevant biomedicinsk forskning og investering i grænsesikkerhed, sikker rejse og sikker handel, at omfavne EU's taksonomi for bæredygtige investeringer (2019), gradvist udfaser fossile brændstoffer ved at udbrede eksisterende vedvarende energiteknologier, omlægge støtte fra fossile brændstoffer til grønne og intelligente klimabegrænsende projekter og tilpasse infrastrukturprojekter, investere i cirkulære og lavemissionsøkonomier, gå fra industribaseret til regenerativt landbrug og investere i fødevarerikkerhed, fremme europæiske forsyningskæder, mindske transportbehovene og gå til grænserne af den digitale revolution, samtidig med at der tages vare på IKT-nettenes sikkerhed⁽¹⁶⁾.

3.12. EØSU er enig med det Internationale Energiagentur i, at omstillingen til ren energi kan være med til at sætte gang i den europæiske økonomi med en ambitiøs dagsorden for jobskabelse og målsætninger for klimaændringer gennem modernisering af energisystemerne. I betragtning af at regeringerne direkte eller indirekte står for mere end 70 % af de globale energiinvesteringer, er deres tiltag i denne krisetid vigtigere end nogensinde. Politiske rammer kan aktivt styre energi-relaterede investeringer ind på en mere bæredygtig vej, samtidig med at energieffektivitet, vedvarende energi og batterilagring bliver kernen i den økonomiske genopretning. Stimulusprogrammer i energiindustrien bør prioriteres med henblik på at beskytte den eksisterende arbejdsstyrke, skabe nye arbejdspladser og være drivkraft for nedbringelse af emissionerne. Det Internationale Energiagents (17) råd, »byg videre på det, du allerede har — og tænk stort«. Politikker med eksisterende juridiske og institutionelle strukturer er de letteste at skalere op.

3.13. EØSU er meget enig i, at den facilitet, der indføres ved denne forordning, bør bidrage til at integrere klimaaktioner og miljømæssig bæredygtighed og til at nå et samlet mål på 25 % af EU's budgetudgifter til støtte for klimamål.

3.14. EØSU mener, at faciliteten primært bør bygges op omkring ydelse af ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte, der skal hjælpe lande — især lande med en lav indkomst pr. indbygger og høj arbejdsløshed — med at håndtere de alvorlige økonomiske virkninger af pandemien, hvor lån kun bør spille en supplerende rolle i forhold til ikketilbagebetalingspligtig finansiel støtte, og landene bør udnytte Unionens lange løbetider og gunstige rentesatser.

⁽¹⁶⁾ Koundouri, P., *Never Waste a Good Crisis: For a Sustainable Recovery from COVID-19*, april 2020.

⁽¹⁷⁾ Det Internationale Energiagentur: <https://www.iea.org/>.

3.15. EØSU støtter Kommissionens hensigt om at udnytte EU-budgettet i sin fulde udstrækning til at mobilisere investeringer og forhåndsstøtte i de første afgørende år af genopretningen via en samlet vedtagelse af et europæisk genopretningsinstrument på 808 984,090 mio. EUR (i løbende priser) samt en styrket flerårig finansiel ramme (FFR) for 2021-2027.

3.16. EØSU opfordrer til »en videreførelse af effektive strukturreformer kombineret med nøje målrettede investeringsstrategier«⁽¹⁸⁾.

3.17. EØSU er enig i etableringen af et selvstændigt instrument for teknisk støtte for alle medlemsstater som en efterfølger til støtteprogrammet for strukturreformer (SRSP)⁽¹⁹⁾.

4. Udarbejdelse af nationale genopretnings- og resiliensplaner, indsendelse, vurdering og frister

4.1. EØSU mener, at facilitetens midler hurtigst muligt skal udbredes til medlemsstaterne, som derefter bør anvende dem effektivt for at maksimere fordelene ved faciliteten.

4.2. Medlemsstaterne bør udarbejde nationale genopretnings- og resiliensplaner, der beskriver reform- og investeringsdagsordenen for de næste fire år.

4.3. EØSU mener, at disse planer bør tage de største udfordringer op, som medlemsstaterne står over for, og som er fastlagt i det europæiske semester, på områder som konkurrenceevne, produktivitet, uddannelse og kvalifikationer, sundhed, beskæftigelse samt økonomisk, social og territorial samhørighed. De bør også sikre, at disse investeringer og reformer i passende grad fokuserer på de udfordringer, der er forbundet med den grønne og den digitale omstilling, bidrager til at skabe arbejdspladser og bæredygtig vækst og gøre Unionen mere robust.

4.4. EØSU mener, at det er nødvendigt at styrke de nuværende rammer for støtte til små og mellemstore virksomheder og yde dem direkte finansiel støtte gennem et innovativt værktøj, der kan sikre dem mod konkurs.

4.5. Enhver foranstaltning, der annonceres, navnlig foranstaltninger, som yder økonomisk støtte, bør ledsages af klar, erhvervsvenlig information om, hvilken form for støtte der ydes, hvordan SMV'er reelt kan få adgang til EU's forskellige finansielle instrumenter, hvem de kan kontakte på EU-niveau, hvis de har spørgsmål, hvilke nationale organer der er involveret i at kanalisere midlerne, hvilke nationale aktører SMV'erne kan søge hjælp hos, hvilken rolle og hvilke forpligtelser de nationale banker har, osv.

4.6. EØSU mener, at arbejdsmarkedets parter og det organiserede civilsamfunds rolle og synspunkter bør tages alvorligt i denne proces.

4.7. EØSU har allerede foreslået, »at man indfører en regel, hvorefter der ikke ydes finansiering til en medlemsstat, medmindre denne fuldt ud anvender partnerskabsprincippet med reel inddragelse af arbejdsmarkedets partnere og civilsamfundsorganisationerne i forbindelse med beslutningen om pakker om flerårige reformtilsagn⁽²⁰⁾. Partnerskabsprincippet anvendelse har afgørende betydning for at sikre gennemførelsen af evidensbaserede reformer, der har forbindelse til den reelle situation i den enkelte medlemsstats økonomi⁽²¹⁾.

4.8. EØSU er enig i, at planerne bør vurderes af Kommissionen på grundlag af gennemsigtige kriterier, især bl.a.: om planen forventes effektivt at tage fat på de udfordringer, der er udpeget i forbindelse med det **europæiske semester**, om den bidrager til at styrke medlemsstatens vækstpotentiale og økonomiske og sociale resiliens og bidrager til at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, om planen indeholder tiltag, der er relevante for den grønne og den digitale omstilling, og om medlemsstatens omkostningsoverslag er rimeligt og realistisk og står i et rimeligt forhold til den forventede indvirkning på økonomien.

4.9. EØSU mener, at tildelingen af midler også bør tage hensyn til konvergenzkriterierne⁽²²⁾.

⁽¹⁸⁾ EUT C 47 af 11.2.2020, s. 106.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/825 af 17. maj 2017 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) nr. 1305/2013 (EUT L 129 af 19.5.2017, s. 1).

⁽²⁰⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde (EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1)

⁽²¹⁾ EUT C 237 af 6.7.2018, s. 53.

⁽²²⁾ Ibid.

4.10. EØSU finder det fornuftigt, at:

- 1) Den finansielle støtte og de relevante tiltag, som medlemsstaterne iværksætter i facilitetens regi, bør forhåndsfinansieres inden udgangen af 2024, og hvad angår den ikketilbagebetalingspligtige finansielle støtte vil der skulle være indgået forpligtelser for mindst 60 % af det samlede beløb inden udgangen af 2022.
- 2) Medlemsstaterne bør indgive en genopretnings- og resiliensplan senest den 30. april i form af et særskilt bilag til deres nationale reformprogrammer.
- 3) Medlemsstaterne bør kunne indgive et udkast til en plan sammen med budgetforslaget for det kommende år den 15. oktober i det foregående år.
- 4) De resterende år efter 2024 og frem til afslutningen på FFR (2027) bør Kommissionen og medlemsstaterne bruge til at fremme gennemførelsen af de relevante tiltag i praksis og til at opnå den forventede genopretning i de relevante økonomiske og sociale sektorer samt styrke resiliens og konvergens.

4.11. EØSU understreger behovet for tilstrækkeligt med tid til en effektiv gennemførelse og opfyldelse af målsætningerne med »facilitets«-projektet. Derudover påpeger EØSU, at der er en risiko for, at planen i sidste ende ikke vil kunne realisere de opstillede mål, hvis synspunkterne om en kort gennemførelsesperiode vinder gehør.

4.12. EØSU understreger behovet for en hurtig og effektiv koordinering af indsatsen mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd for at undgå forsinkelser, der kan bringe gennemførelsen af facilitetens mål i fare. Medlemsstaterne skal også reagere omgående og fuldt ud på grund af den korte tid, inden for hvilken de forskellige projektplaner skal udarbejdes og gennemføres. Medlemsstaterne bør arbejde tæt sammen med Kommissionen for at godkende, overvåge og sikre en vellykket gennemførelse af de projektplaner, der forelægges i henhold til faciliteten. Hurtigere indsendelse, godkendelse, overvågning og gennemførelse af projekter kunne opnås ved aktivt at inddrage private konsulentvirksomheder med global erfaring på de relevante områder.

4.13. EØSU understreger endnu en gang behovet for at dele bedste praksis inden for EU og sætte fart på de bureaukratiske procedurer for tildeling og udbetaling af disponible midler, idet Kommissionen yder den nødvendige tekniske støtte⁽²³⁾.

5. Instrument for teknisk støtte

5.1. EØSU går ind for strukturelle reformer rettet mod social og økonomisk udvikling, herunder opbygning af den institutionelle kapacitet med henblik på forbedring af den administrative kvalitet. Sådanne reformer bør være landespecifikke og nyde demokratisk opbakning, idet man skal undgå en tilgang med universalløsninger for alle medlemsstater⁽²⁴⁾.

5.2. EØSU er enig i, at instrumentet for teknisk støtte bør sigte mod at ledsage de nationale myndigheder i de støtteanmodende medlemsstater gennem de forskellige trin eller specifikke faser af reformprocessen.

5.3. EØSU fremhæver behovet for, at instrumentet for teknisk støtte giver Kommissionen mulighed for at støtte medlemsstaternes myndigheder i deres bestræbelser på at udforme reformer med udgangspunkt i deres egne prioriteter og fremme deres kapacitet til at udforme og gennemføre reformpolitikker og -strategier samt drage nytte af god praksis og eksempler hos ligestillede.

5.4. EØSU er enig i, at instrumentet for teknisk støtte kan fungere som et effektivt supplement til de foranstaltningsskaber, som Kommissionen foreslår til at afhjælpe de økonomiske konsekvenser af covid-19-pandemien.

Bruxelles, den 16. juli 2020.

Luca JAHIER
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽²³⁾ Ibid.

⁽²⁴⁾ Ibid.